R 5990

நம் போதகரது ஆற்றலுள்ளதும், கருத்தைக் கவர்கின்றதுமான பாடங்களில் ஒன்று

One of the Masters forceful and beautiful lessons

“காட்டுப் புஷ்பங்கள் எப்படி வளருகிறதென்று கவனித்துப்பாருங்கள்” – மத்தேயு 6:28.

நம்முடைய போதகர் பூமியிலிருந்தபோது செய்த ஊழியத்தில் அநேக விலையேறப்பெற்ற பாடங்களை போதித்தார். அவைகள் ஒருபோதும் பழையவைகளாய்ப் போகவில்லை. கிறிஸ்துவின் உண்மை சீஷனுக்கு அவைகள் எப்பொழுதும் புதிதாகவும் புத்துணர்ச்சியூட்டுவதாயும் இருக்கும். அவர் தம்மால் தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட பன்னிரெண்டு சீஷர்களுடன் நடந்துசென்றபோதும், பேசினபோதும் அவர் கடற்கரையருகிலோ அல்லது மலைகள் மேலிருந்தோ அல்லது வழியருகே நின்றோ போதித்தாலும், அவரது ஞானமும் கிருபையும் நிறைந்த வார்த்தைகள் அர்த்தத்தோடுகூடிய உணர்வூட்டுவதாக நம்மை வந்தடைகிறது, இதயத்துடிப்புள்ளதாக வாழ்க்கையை மாற்றுகிறது, முழு பலத்தையும் வல்லமையையும், உற்சாகத்தையும், திடத்தையும் அளித்து, நம் இருதயங்களுக்கு ஆசீரையும் தருகிறது.

இந்த வார்த்தைகளை நாம் ஆலோசிக்கும்படி நமது கவனத்துக்குக் கொண்டுவந்த கர்த்தர், தம் வார்த்தைகளைக் கேட்கிற அனைவருக்கும் பரீட்சயமாயிருந்த ஒரு எடுத்துக்காட்டைச்சொல்லி விளக்கினார். லில்லி புஷ்பங்கள்மேல் தேவனுடைய அக்கறை, தம் சொந்த ஜனங்கள்பேரில் அவர் கொண்டுள்ள மாபெரும் அக்கறைக்கு, அவரது அனந்த ஞானம், வல்லமை, அன்புக்கு ஒரு பொருத்தமான நினைப்பூட்டுதலாய் இருக்கிறது. சாலமோன் ராஜா தன் அரசர்க்குரிய மகிமையில் உடுத்தியதைக் காட்டிலும், ஒரு நாள் மட்டுமே மலர்ந்து வாடிப்போகிற, ஒரு எளிமையான புஷ்பத்துக்கு உடுத்தி, கவனமாக மேற்பார்வையிடும் அவர், அவரிடத்தில் நம்பிக்கையோடிருப்பவர்களுக்கு நிச்சயமாக அதிகம் உடுத்த ஏற்பாடுசெய்வார்.

அவரது வாக்குறுதியை சிலர் பெற்றிருக்கின்றனர், சிலர் பெற்றிருக்கவில்லை

சந்தேகத்திற்கிடமின்றி, நம் கர்த்தர் அதிகமான வார்த்தைகளை யூதர்களுக்கு கூறியிருந்ததோடு ஒப்பிடுகையில், புறஜாதிகளுக்கு அந்தளவு கூறியிருக்கவில்லை. ஏனெனில் முழு உலகமும் தேவனுக்கு அந்நியராக இருந்து, புறஜாதியாராக, பொதுவான சாபத்தின்கீழும் தண்டனையின் கீழும் இருந்தனர். சீனாய் மலைமீது ஏற்படுத்தப்பட்ட நியாயப்பிரமாண உடன்படிக்கையின் மூலமாக, இஸ்ரயேல் ஜனங்கள் மட்டுமே தேவனோடு உடன்படிக்கையின் உறவுக்குள் மீண்டும் கொண்டுவரப்பட்டனர். இதன்விளைவாக, வேறுபட்ட வார்த்தைகள் அவர்களுக்கு பொருத்திக்காட்டக்கூடியதாய் உள்ளது. தேவனிடத்தில் உறவுக்குள் கொண்டுவரப்பட்டிருந்தபடியால், அவரது வாக்குத்தத்தங்கள் அவர்களுக்குரியதாயின. அவர்களது ஆசீர்வாதத்துக்கென்றே அனைத்தும் செயல்பட்டன. அவர்கள் அவரிடத்தில் உண்மையுள்ளவர்களாயிருப்பார்களானால், அவர்களது ஆடுமாடுகள், வயல்வெளிகள், மற்ற அனைத்தும் கர்த்தரால் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டிருந்தது. ஆகவே தம் விசேஷித்த ஜனமாக அவர்களை அவர் தெரிந்துகொண்டபடியினால், நம் கர்த்தர், இந்த கருத்தின்படி செயல்பட்டு, தேவனிடத்தில் அதிக நம்பிக்கை வைக்கும்படியும், அதிக பற்றுறுதி வைக்கும்படியும் இஸ்ரயேலின் பிள்ளைகளுக்கு புத்திமதி கூறினார்.

நம் போதகரைப்போலவே நாமும், மற்ற எல்லாரையும்விட யாருக்கு நாம் ஆறுதலளிக்கவேண்டும், யாருக்கு தேவனுடைய அக்கறை பற்றிய நிச்சயத்தை அளிக்கவேண்டும் என்று மனிதர்க்கிடையிலான வேறுபாட்டை தெளிவாக ஏற்படுத்தவேண்டும். ஒரு சிலர் தேவ குடும்பத்திற்குள் வந்திருக்கலாம், வேறு சிலரோ வராதிருக்கலாம் , இதனால் அவரது வாக்குத்தத்தங்களை சிலர் தங்களுடையதாக்கியிருக்கக்கூடும், சிலர் அடைந்திராதிருக்கக்கூடும் என்பதை நாம் நினைவில் கொள்ளவேண்டும். வாக்குத்தத்தங்கள் அவர்களுக்கு ஒருபோதும் கொடுக்கப்படவில்லையாதலால், அவர்கள் தங்களுக்குரியவற்றை கேட்கும் உரிமை பெற்றிருக்கிறார்கள் என்று சுட்டிக்காட்டி, மற்றவர்களை நாம் வஞ்சிக்கக்கூடாது. இதற்கு மாறாக, இந்த சுவிசேஷ யுகத்தின்போது திறக்கப்பட்டுள்ள விசேஷ ஏற்பாட்டின்கீழ், வாக்குத்தத்தங்கள் கர்த்தரோடு உடன்படிக்கை செய்வோருக்கு மட்டுமே என்றும், இந்த வாக்குத்தத்தங்கள் நிபந்தனைக்குட்பட்டவை என்று குறிப்பிட்டு சொல்வோமானால், நாம் அவர்களுக்கு அதிக நன்மை செய்தவர்களாய் இருப்போம். தேவனிடத்தில் பற்றுறுதியும், குறைவுபடாத நம்பிக்கையும் ஒரு கிறிஸ்தவனுக்கு மிக முக்கியமான ஒன்றாகும். எல்லா பயத்தையும் புறம்பே தள்ளும் அன்பின் ஆவியில், அதாவது தேவகிருபையிலும் அறிவிலும் கணிசமாக வளர்வதை கற்றறிந்திருப்பதாகும். இந்தப்பாடத்தைக் கற்று, அதன் சந்தோஷத்தை அனுபவிக்காதவர்கள், தேவனிடத்தில் நெருங்கி சேர்வதும் அவரிடத்தில் ஐக்கியம் கொள்ளுதலுமே இதன் அர்த்தமாகும்.

உலகின் பாரமான சுமைகள்

வாழ்க்கைக்கு அவசியமான எல்லாவற்றையும் ஏற்பாடு செய்துகொடுப்பதே மிக முக்கியமான ஒன்றாகும் என போதகர் தம் ஜனங்களிடத்தில் பொதுவாக உரையாற்றினார். அவரது மறையுரையை கேட்கும் கூட்டத்தாரில், பெரிய

ஐஸ்வரியவான்களை பெற்றிருந்தது மிக குறைவு. தரித்திரரே பொதுவாக அவரைத் தேடிவந்தனர். பாலஸ்தீனாவிலுள்ள தரித்திரரும் மற்ற கிழக்கத்திய நாடுகளைச் சேர்ந்தவர்களும் உணவு மற்றும் உடைகளை அடைவதை அதிக கடினமாக கண்டனர். இன்றைய நாளின் உலகின் அநேக பகுதிகளிலும், குறிப்பாக இந்தியாவில் பசியில்லாமல் உறங்கச்செல்வது அரிதாயுள்ளது, வாழ்வுக்குரிய அத்தியாவசிய தேவைகள் இவர்களுக்கு மிக முக்கியமான நோக்கமாயுள்ளது.

நம் கர்த்தராகிய இயேசுவின் நாட்களில், அநேக ஜனங்களது நோக்கம்; எதை உண்பது எதை குடிப்பது, என்ன உடுத்துவது என்பதாகவே இருந்ததாக கர்த்தர் சுட்டிக்காட்டினார். அவர்கள் அவற்றிலேயே ஆர்வமாயும் கவலையுற்றும் இருந்தனர். இவைகளை புறஜாதியாரே நாடித்தேடுவர் என்று போதகர் கூறினார். உணவையும் உடுத்துவதையும் சேகரிப்பதே அவர்களது வாழ்வின் நோக்கமாயிருந்தது. அதுவே அவர்களது ஜெபத்தின் பாரமாக இருந்தது. தேவனுடைய ஜனமாக வெளிப்படையாக இருந்த யூதர்கள்கூட அவர்மேல் உள்ளார்ந்த நம்பிக்கை வைக்க கற்றிருக்கவில்லை. மாறாக, பொருட்களை சேகரிப்பதில் பேராசையுள்ளோராய் இருந்தனர், உண்மை ஐசுவரியத்தைக்காட்டிலும் உலக ஆதாயத்தையே பெரிதாய் பற்றிக்கொள்ளத் தேடினர். அவர்கள் கேட்பதற்கு முன்பே அவர்களுக்கு என்னதேவை என்பதை தேவன் அறிந்திருக்கிறார் என்றும் , அவர்களுடைய தற்காலிகத்தேவைகளை பூர்த்திசெய்ய தேவன் ஏற்பாடுசெய்வார் என்றுணர்ந்து, முழுமையாக அவருக்குள் மனநிறைவு கொள்ளவேண்டும் என்றும் தம் சீஷர்கள் உணர்ந்திருக்கவேண்டுமென நம் கர்த்தர்கூறினார். தேவன் அவர்களது நலன்கள் இன்னதென்று மேற்பார்வையிடுவதனால், அவர்கள் பார்வைக்கு நிஜமாகவே நன்மையானது மற்றும் அவசியமானது என்று எதையும் அவர்கள் தேடவேண்டியதில்லை என்ற நிச்சயத்தன்மையுடன் இருக்கவேண்டுமென இயேசு விரும்புகிறார்.

''காட்டுப்புஷ்பங்கள் எப்படி வளருகிறதென்று கவனித்துப் பாருங்கள்' என்று நம் கர்த்தர் இயற்கையிலிருந்து உதாரணத்தை சுட்டிக் காண்பித்து, நம் மனதில் ஆழமாய்ப் பதிய வைப்பதே முழுமையான பாடமாக இருப்பதாக தோன்றுகிறது. இராஜ்யத்தின் காரியங்கள் எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, மிக உயர்ந்த முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை என்றும், இவற்றை முதலாவதாகத் தேடும்போது, பூமிக்குரிய தேவைகள் அனைத்தும் அவர்களுக்குரியதாகும் என்ற உறுதியைப் பெறுகிறார்கள் என்பதே ஊக்கமிக்க நினைப்பூட்டுதலாக உள்ளது.

காட்டுப்புஷ்பத்தின் பொருத்தமான முக்கியத்துவம்

காட்டுப்புஷ்பங்களைக் குறித்து நாம் கருத்தில்கொள்ள என்ன இருக்கிறது ? அவை எப்படி வளர்கின்றன ? இதன் பொருள்என்ன ? இயேசு தாமே பதிலளிக்கிறார் ; ''அவைகள் உழைக்கிறதுமில்லை, நூற்கிறதுமில்லை, என்றாலும், சாலமோன்முதலாய்த் தன் சர்வ மகிமையிலும் அவைகளில் ஒன்றைப்போலாகிலும் உடுத்தியிருந்ததில்லை என்று உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்'' – **மத்6:28,29.**

அதாவது, காட்டுப் புஷ்பங்கள் மிகப் பொருத்தமான வழியில் வளர்கின்றன. அவைகள் கிருபையிலும்அழகிலும் முதிர்ச்சியடைகின்றன. செயற்கையாக எதையும் சேர்க்காமலேயே அழகின் ஆடைகளால் தன்னை ஒப்பனை செய்துகொள்கின்றன. தங்களது வளர்ச்சிகுறித்து அவைகள் கவலைப்படுவதில்லை. ''தற்போது, இன்றைய நாளில் 1/4இன்ச் அளவு கூடுதலாக வளர்ந்தேனானால், நான் வியப்பார்வம் அடைவேன். பக்கத்தில் இருக்கும் காட்டுப்புஷ்பத்தைப்போல் அழகாயிருககும்படி நான் எவ்வளவு சீக்கிரம் வளரமுடியுமோ, அவ்வளவு சீக்கிரம் வளர்ந்தேனானால் ஆச்சரியமடைவேன்; என்னைக்குறித்து ஜனங்கள் என்ன நினைப்பார்கள் என்று பெருமிதங் கொள்வேன்'' என்று காட்டுப்புஷ்பம் கூறி, காலையில்எழுவதில்லை. பூமியிலிருந்தும், தேவன்அதற்கென அங்கு ஏற்பாடுசெய்துள்ள சூழ்நிலையிலிருந்து, எதை தான் உறிஞ்சுவது என்று இது எளிதாக தன்மயமாக்குகிறது. ''இங்கு என்னால் வளர்ச்சியடையமுடியாது, நான் வேறொரு இடத்துக்கு செல்வேன் என எண்ணுகிறேன்'' என்று இது கூறாமல், எங்கு என்ன நேர்ந்தாலும், தன்னால் முடிந்தளவு சிறப்பாக செய்திருப்பதாக எண்ணும்''.

நம் கர்த்தர் குறிப்பிட்ட பாலஸ்தீனாவிலுள்ள காட்டுப்புஷ்பங்கள், நாம் பொதுவாக வழக்கத்தில் பயன்படுத்தும் லில்லிப்புஷ்ப வகை அல்ல, மாறாக வேறு செடிக் குடும்பத்தைச் சார்ந்தது என்பது வெளிப்படையாகவே தெரிகிறது. இவை பல தாவர வகைகளை உள்ளடக்கியவை, எங்கும் வளரக்கூடியவை எனவும் நாம் நிதானிக்கிறோம். பாலஸ்தீனாவிலுள்ள பூக்களைப் பார்த்து பரீட்சயமானவர்கள், சிவப்பு நிற பூவே ''வயல்வெளியிலுள்ள காட்டு லில்லிபுஷ்பம்'' என சுட்டிக்காட்டுவர்.

இதில், புதிய சிருஷ்டிகளாகிய நமக்கு என்ன பாடம் எனில், கர்த்தருக்கு நம் இருதயங்களை கொடுத்திருக்கிறபடியால், தற்கால வாழ்க்கையின் காரியங்களுக்காக எதற்கும் நாம் கவலைப்படவேண்டியதில்லை, நச்சரிப்புக்கு ஆட்படவேண்டியதில்லை. அதே சமயத்தில், நமது ஆவிக்குரிய வளர்ச்சி குறித்தும், அளவுக்குமீறிய அக்கறை காட்டவேண்டியதில்லை. நம்மால் முடிந்ததை சிறப்பாக செய்து, அவரோடுகூட வளர்ச்சியடைகிறோம் என்று நம்புவோம். ஆனால் தேவன், கிறிஸ்துவுக்குள்ளான புதுசிருஷ்டிகளாகிய நமக்கு வாக்குத்தத்தம் பண்ணியிருக்கிறவைகளில், குறிப்பாக ஈடுபாடு கொள்வதன் மூலமாக, நமது அழைப்பையும்

தெரிந்துகொள்ளுதலையும் உறுதியாக்கிக்கொண்டு, தேவன் தம்மிடத்தில் அன்புகூறுபவர்களுக்கென்று ஆயத்தம்பண்ணின மகிமைகளை சுதந்தரித்துக்கொள்வோம். இக்காரியங்களில் ஆழ்ந்த கவனத்தை செலுத்தினோமாகில், நம் ஆவிக்குரிய வகையிலான தேவைகளிலோ, அல்லது பூமிக்குரிய வகையிலான தேவைகளிலோ நாம் குறைவுபடாதபடிக்கு, பரலோகத்தின் தகப்பன் நமது நடவடிக்கைகளை மேற்பார்வையிடுவார் என்று நம் போதகர் நமக்கு உறுதிபடச்சொல்கிறார். ஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்பட்ட தேவபிள்ளைகளாக நம் ஓட்டத்தை மகிழ்ச்சியுடன் நிறைவுசெய்யத் தேவையான, எவ்விதமான ஆவிக்குரிய ஆசீர்வாதங்களையும், தற்கால ஆசீர்வாதங்களையும் அவர் நமக்குத் தருகிறார்.

காட்டுப்புஷ்பங்கள் உழைக்கிறதுமில்லை, நூற்கிறதுமில்லை என்பதனால், நாமும் இனியும் உழைக்கவோ, நூற்கவோ அவசியமில்லையென்று கர்த்தர் கூறுவதாக நாம் எண்ணி, நம் வாழ்வின் முறையான கடமைகளை துறந்துவிடும்படி நம் கர்த்தர் பேசின வசனங்களுக்கு, நாம் தவறான உட்பொருள் அளிக்கக்கூடாது. நம் குடும்பத்தை பராமரிப்பதற்காக நம் கரங்களாலும் சிந்தையாலும் உழைக்கக்கூடாது என்று கர்த்தர் நிச்சயமாக ஒருபோதும் கூறவில்லை. தேவ வசனத்தில் கூறப்பட்ட இக்காரியங்கள் மனதில் பதிந்துள்ளன. தேவன் நமக்கென ஏற்பாடு செய்திருக்கிற வாழ்க்கை சூழல்கள் மற்றும் சுற்றுச் சூழ்நிலைகளுக்கு இசைவாக, நம் ஆற்றலை இயன்றளவு சிறப்பாய் வெளிப்படுத்தும்போது, நாம் கவலைப்படவேண்டியதில்லை என்ற சிந்தையைத் தந்து, கர்த்தர் நம் மனதில் பதிய வைக்கிறார். நம் பரலோகத் தகப்பனை விசுவாசத்தோடு நோக்கிப்பார்த்து, மனநிறைவோடிருந்து, நம் நடவடிக்கைகள் மற்றும் நலன்களை அவர் அக்கறையாய் கவனித்து, ஏற்ற ஏற்பாடு செய்வார் என்று ஏற்றுக்கொண்டு, எதிர்பார்த்திருந்து, லில்லிப் புஷ்பங்களைப்போல் நாம் கவலைப்படுவதிலிருந்து விலகியிருப்போம்.

அவரிடத்தில் எல்லாவற்றையும் விட்டுவிடுங்கள்;

வளர்கின்ற லில்லிபுஷ்பங்களைப்போல்;

மழையிலும் பனியிலும் அவை வளர்கின்றன!

ஆம் அவை வளர்கின்றன,

இருளிலும், இரவில் அனைத்தும்

மறைவாயிருந்தாலும் வளர்கின்றன,

சூரியக்கதிர்கள் படும்போதும், வெளிச்சத்தால்
வெளிப்படுத்தப்பட்டாலும் வளர்கின்றன

உங்களால் நடப்பட்டதா என்று அவைகள் கேள்வி
கேட்பதில்லை;

அவைகள் வளரும்போது நீங்கள் பராமரிப்பீர்களோ
என கவலைப்படுவதில்லை

பள்ளத்தாக்கிலோ, வளர்வெளியிலோ,
வேறெவ்விடத்திலும் கைவிடப்பட்டாலும்,
அவைகள் வளர்கின்றன,

தூய்மை வெண்மையில் அழகின் ஆடைகளில்
அணிவகுத்து

பரலோகத்தின் சொந்த வெளிச்சத்திலிருந்து
மகிமையின் ஒளிக்கதிர்களை வாங்கி,

இனிமையாய் வளர்கின்றன.

பூரண நம்பிக்கையில் இளைப்பாறுதலும் சமாதானமும்

நம் சுற்றுப்புற சூழ்நிலைகள் அனைத்தையும் தேவன் அறிவார், வேறுஇடத்தில் பறித்து நடப்படும் அவசியம் ஒரு காட்டு லில்லி புஷ்பத்துக்கு நேரிட்டாலும், அது எப்படி வளர்கிறதோ, அதுபோல, எங்கு நம் புதிய சுபாவம் சிறந்து செழித்தோங்கி, பெருகமுடியுமோ அல்லது எங்கு நமது நியாயமான தற்காலிகத் தேவைகளை சிறப்பாக அடையமுடியுமோ, அங்கு அவர் முன்கூட்டியே வழிவகை பண்ணுவார். நமக்கு தற்காலிகமாகவும், ஆவிக்குரிய வகையிலும் நன்மையானது எது, சிறந்தது எது என்று அவர் அறிந்திருக்கிறார். பாதுகாப்புக் கவசத்தை நாமாக முன்வந்து நம் கரங்களில் எடுக்க முயலக்கூடாது, அல்லது நமது நிலைமைகளை கர்த்தர் ஒருபோதும் மாற்றமாட்டார் என்ற தீர்மானத்துக்கு வரக்கூடாது. அதற்கு மாறாக, கர்த்தருடைய வழிநடத்துதல்களை கவனிப்பது நமது பங்குக்கு செய்யவேண்டியதாகும். அவை மாற்றப்படவேண்டியது நமக்கு நன்மையாக இருக்குமெனில், நாம் அவரிடத்தில் நம்பிக்கை வைப்போமானால், அவைகள் மாற்றப்படும், அவர் அவைகளை மாற்றுவார். நாம் அவரது புத்திரராயிருப்போமானால், நிச்சயமாக நமது சொந்த சித்தத்தையல்ல,அவரது சித்தத்தையே நாம் விரும்புவோம். எந்த வாழ்க்கைச் சூழ்நிலையின் கீழும் அல்லது காலஇடச்சூழலின் மத்தியில் இருந்தாலும், "உங்கள் பிதாவை நோக்கி நீங்கள் வேண்டிக்கொள்ளுகிறதற்கு முன்னமே உங்களுக்கு இன்னது தேவை என்று அவர் அறிந்திருக்கிறார்"(மத்6:8) என்ற சிந்தையில் ஓய்ந்திருப்போமானால், பூரண ஓய்வை நாம் கண்டடைவோம்.

சில சமயங்களில், இந்த சிந்தையானது விசுவாசத்திற்கு பலமான சோதனைகளையும் சகிப்புத்தன்மையையும் கொண்டுவரும் என்று அர்த்தமாகாதா? கால இடச்சூழல்கள் துன்பத்தையும், சகிக்கக்கூடாத தன்மையையும் ஏற்படுத்தாதா? நம் கடமையை ஆற்றும்போது, அப்படிப்பட்ட கடினமான சூழ்நிலை நிலவினாலும், கர்த்தருடைய அருள் ஒரு குறிப்பிட்ட நேரத்துக்கு மட்டுமே தப்பிக்க வழியை உண்டுபண்ணாமல், நாம் அவரது சித்தத்துக்கு நம்மை ஒப்புக்கொடுத்து, ஒரு வித்தியாசமான வழியை குறித்துக் காண்பிக்கும்வரை அவருக்காக காத்திருந்தோமானால் அவருக்கு அந்த வழி சிறந்ததாய்த் தோன்றினால், அனைத்தும் நமது நன்மைக்கேற்றவாறே நடக்கும்படி வழிநடத்துவதை நிச்சயமாக நிரூபிக்கும். அவரால் நடப்பட்ட காட்டுப்புஷ்பங்களைப்போல், நமது பரலோக மணவாளனுடைய மகிமைக்காக மலர்ச்சியுறுவோமாக.

அன்றாடத் தேவைகளுக்காக கேட்டல்

"எங்கள் அன்றாட அப்பத்தை இன்றைக்கு எங்களுக்குத்தாரும்" என்று நாம் கேட்கவேண்டுமென்று இயேசு நம்மிடம் கூறுகிறார். தற்காலிகவழியில் எதை நாம் தெரிவுசெய்யவேண்டும் என்ற தனிக்குறிப்பாக இது கூறப்படவில்லை. நாம் எதை உண்ணவேண்டும் என்று நமக்கு அதிக பிரியமானதும் சுவைதருவதுமான உணவை சுட்டிக் காண்பிக்கக்கூடாது. அதை அவரிடத்திலேயே விட்டுவிடவேண்டும். வாழ்வின் தேவைகளுக்காக அவரையே சார்ந்துள்ளோம் என்பதை மட்டும் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும். அவரது வார்த்தையின் அறிவுரையோடு தொடர்புடைய, நமக்கு முறையாக தேவைப்படுபவற்றை அவரது ஞானம் ஏற்பாடு செய்துதரும் என்ற நம்பிக்கையில், அவரது அருளுக்காக அவரை நோக்கிப்பார்த்து காத்திருந்து, அவரளிப்பதை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும்.

இப்படியாக நாம், தேவனுக்குள் திருப்தியடைந்தவர்களாக அன்றாடம் வளரும்போது, இராஜ்யத்துக்கு ஆயத்தமாவோம். கிறிஸ்தவர்களாயிருந்து, தேவனிடத்தில் நம்பிக்கையாயிருந்து, தற்கால சூழ்நிலைகளிலிருந்து தற்போது கற்றுக்கொள்ள முடியாதவர்கள், மற்ற எந்த சூழ்நிலைகளிலும் இப்பாடத்தைக் கற்க மாட்டார்கள். தற்கால சூழ்நிலைகள், விசேஷித்தவிதமாக, கர்த்தரையே சார்ந்திருந்து அவர்மேலுள்ள நம்பிக்கையை பேணிவளர்த்து, உருவாக்குபவர்களுக்கு உதவிகரமாயிருக்கும். இந்த வகையில் ஐஸ்வரியவானைக் காட்டிலும் தரித்திரன் அனுகூலமடைவதை நாம் காணமுடிகிறது, மேலும் வயல்வெளியிலுள்ள காட்டுபுஷ்பங்களைப்போல தரித்திரராயிருந்தோரை குறிப்பிட்டே நம் கர்த்தராகிய இயேசு நமது திறவுவசனத்தில் பேசியிருக்கிறார். ஆவியில் தரித்திரராயிருந்தோர் தங்களிடமுள்ள இயலாமையை உணர்ந்துகொண்டு, இயேசு மட்டுமே கொடுக்கக்கூடிய சமாதானத்துக்காகவும் இளைப்பாறுதலுக்காகவும் காத்திருந்து, இந்த இளைப்பாறுதலைப் பெறும்படி அவரிடத்திற்கு வருகிறார்கள். இவர்களுக்கே நம் போதகருடைய கிருபை நிறைந்த வாக்குத்தத்தங்களும், ஞானமான பாடங்களும், தேற்றுதலும், அறிவுரைகளும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

பரலோகப் பிறப்பெய்தும் புஷ்பமே,

பூமிக்குரிய மண்ணில் பூத்துக்குலுங்கியே

சூரியன், காற்று, மழையிலிருந்து சிறந்த வண்ணம் பெறுகிறாயே,

விரைவில் உன் கிருபையின் அழகு, மேலான பரலோக ஆளுகையில் இருக்கும்

மீண்டும் துளிர்த்து, இன்னும் அழகாக பூப்பூக்கும்படி

புதிய தேசத்தில் பறித்து நடப்படும்

———————————